

Životné prostredie

revue pre teóriu a tvorbu životného prostredia

Roč. XXVI

5/1992

Obsah

M. Martiš, J. Mareček: ESPOO - konvence	229
J. Cúth: Asociačná dohoda - základ spolupráce ČSFR s ES v oblasti životného prostredia	233
Evropský program CORINE	
J. Dlouhý: CORINE v ČSFR	236
J. Kolář: CORINE Land Cover	237
K. Marečková: CORINAIR	238
L. Halada: CORINE Biotopes	240
A. Buček, J. Lacina: Nadregionální územní systém ekologické stability	241
M. Hranalová: Ekonomické nástroje environmentálnej politiky vyspelých trhových ekonomik	244
J. Čeřovský: Východoevropský program Světového svazu ochrany přírody	246
E. Glnter: Zdravotný stav a životné prostredie obyvateľov Európy	250
J. Buček: Environmentálny rozmer euroregionov	255
N. Ďurajková: Vplyv dopravy na životné prostredie z európskeho aspektu	259
Aktuality	
Cena Global 500	227
Projekt Zem	227
M. Vagačová: Hľadáme dokonalé projekty - Čestné uznanie ekologickej štúdií Lamač	227
J. Dlouhý: Zpráva o stavu životního prostředí Evropy 1993	228
M. Ružička: Paneurópsky seminár o vidieckej krajine	269
Š. Maglocký: Vegetačná mapa Európy...	270
Ekologické aktuality z Banskej Štiavnice	271
P. Elláš: Ako ďalej v urbánnej ekológii...	274
Z. Kusaník: Alternatívne spôsoby hospodárenia v krajinách západnej Európy	275
Tríbúna	
L. Miklós: Životné prostredie a rozvoj - Rio Summit '92	262
Š. Maglocký: Udržateľnosť bytia	264
Kontakty	
J. Kára: Životní prostředí pro Evropu...	265
Knihy	
T. Hrnčiarová: Ekologický bestseller...	276
E. Kallvodová: Mapovanie biotopov...	277

Návrat do Evropy

Jedno z paradoxných slovných spojení našich dní.

Z pohľadu dejín prírodných i dejín ľudských byl prostor, ktorý obývajú naše národy vždy súčasťou evropského subkontinentu. Príroda a ľudie v tomto prostoru byli vždy súčasťou procesů, ktoré zde probíhaly. Politika však přírodní i lidské danosti vidí svým prizmatem.

Zatímco příroda národy Evropy spíše spojovala, politika je často rozdělovala. Panevropské sblížení, k němuž - zdá se - směřujeme, má odstranit zbytečné bariéry mezi lidmi, národy a státy tohoto starého subkontinentu.

Ekologie, pro níž je člověk jen jedním (byť dominantním) druhem, uznává jen přirozené bariéry, jen hranice vzniklé přirozenými evolucemi a revolucemi. Podaří-li se zrušit ty bariéry, které si lidé vytvořili mezi sebou z nedostatku vlastní dobré vůle, podaří-li se spojit duchovní, technický a ekonomický potenciál Evropanů, mělo by se to odrazit i na stavu "ekologie Evropy".

Základem ekologického spolenectví Evropanů je sjednocení úrovně poznání přírody. Kompatibilita obsahu informačních systémů a způsobů nakládání s nimi jsou východiskem pro domluvu. Systém CORINE je dobrou základnou v tomto směru.

Kompatibilita environmentální politiky je cílem jednotné Evropy. Je nemálo cenných dílčích zkušeností, je řada užitečných mezinárodních konvencí. Konvence z Espoo je svým způsobem jedním z vrcholů dosavadního snažení. Je jakousi ekologickou vstupenkou do moderní evropské politiky, do moderní evropské demokracie, do moderní evropské civilizace.

Vstoupit do Evropy.

Tento paradoxní požadavek našich dní znamená vzdát se části svých práv v prospěch evropské jednoty. Znamená však i možnost znovu nalézt svou identitu v konfrontaci s jedinečností ostatních.

A to je proces dobrý nejen pro lidi. Tento proces je dobrý i pro přírodu. A příroda Evropy, přetavená mnohokrát ve svém vývoji až k samému jádru své podstaty, si trochu lidskosti zaslouží.

Budeme lidmi?

Miroslav Martiš



Contents

M. Martiš, J. Mareček: ESPOO - Convention	229
J. Cúth: The association agreement - a basis for cooperation of CSFR with European community in the sphere of human environment	233
L. Halada: CORINE Biotopes	240
J. Dlouhý: CORINE in CSFR	236
J. Kolář: CORINE Land Cover	237
K. Marečková: CORINAIR	238
A. Buček, J. Lacina: Supreregional territorial system of ecological stability	241
M. Hranalová: Economical means of environmental policy of well developed market economies	244
J. Čefovský: The East-European programme of IUCN	246
E. Ginter: State of health and the environment of inhabitants of Europe	250
J. Buček: Environmental dimension of Euroregions	255
N. Ďurajková: Influence of traffic on environment from European aspect	259
Actualities	
Aware of Global 500	227
Project Earth	227
M. Vagařová: We search for a perfect project - Honourable mention for the ecological study Lamač	227
J. Dlouhý: Report on the State of the Environment of Europe 1993	228
M. Ružička: Paneuropean seminar on rural landscape	269
Š. Maglocký: The vegetation map of Europe.	270
Ecological activities from Banská Štiavnica	271
P. Eliáš: How to proceed in urban ecology	274
Z. Kasanická: Alternative methods of farming in West European countries	275
Tribune	
L. Miklós: Environment and development - Rio Summit '90	262
Š. Maglocký: Sustentation of being	264
Contacts	
J. Kára: The Environment for Europe	265
Books	
T. Hrnčiarová: Ecological bestseller	276
E. Kallvodová: Mapping of biotopes	277

Back to Europe

That is one of paradox idioms of present times.

From the point of view of both natural and human history, the region inhabited by our nations has always been a part of European subcontinent. The nature and the people living there have participated in the ongoing processes. Policy though views the human and natural matters through its prisma.

Though the nature has connected the nations, policy has often divided. The paneuropean understanding we seem to aim at should remove unnecessary barriers among people, nations, and states of the Old subcontinent.

Ecology which considers man as one of species (though dominant) recognizes only natural barriers, only boundaries resulting from natural evolutions and revolutions. If people manage to break down the barriers, which they rose among them having lack of good will, join the spiritual, technical and economic potential of the Europeans, it should affect also the state of "ecology of Europe".

The basis of the ecological alliance of the Europeans is the unification of the level of knowledge about the nature. The compatibility of information systems and their exploitation is the source for negotiation. The CORINE system seems to be a proper basis.

The compatibility of environmental policy is the objective of unified Europe. There is not a little partial experience, a number of useful international conventions. The ESPOO convention is in a way one of peaks of recent effort. It seems to be an ecological entrance ticket into a modern European policy, into a modern European democracy, into a modern European civilization.

Enter Europe.

This paradox demand of our days means giving up a part of own rights in favour of European unity. But it also means a possibility of finding own identity in a confrontation with the unique of the others.

And that is a process good not only for people. It is good for nature as well. And the nature of Europe, melted principally to its core many times during its development deserves a bit of humanity.

Shall we be people?

Miroslav Martiš

